

7 adolescents catalans ens confessen el moment més vergonyós que han viscut [VOL.28]

[inicicentrareport]Tots hem viscut alguna situació en què ens hem mort de vergonya: un moment incòmode d'aquells que no s'oblida. L'altre dia us vam demanar que compartíssi una d'aquestes experiències amb nosaltres i avui us portem un recull d'algunes de les respostes.

1.

Un dia havia de fer una presentació oral en anglès explicant a tota la classe coses sobre el meu ídol. Quan em va tocar sortir, vaig aixecar-me de la cadira i vaig començar a caminar cap a la pissarra. El cas és que a mig camí vaig ensopegar, vaig cridar super agut i vaig caure. Vergonyós quan tothom va començar a riure.

2.

Estava al bus a l'hora de sortida de l'insti i estava parlant amb les meves amigues. En una corba vaig caure enrere perquè no vaig tenir temps d'agafar-me. A l'aixecar-me em vaig girar per demanar perdó i resulta que havia caigut sobre el meu crush de Batxillerat.

3.

Sabeu allò típic de mirar-se en un cotxe i que hi hagi algú a dins? Doncs la persona que hi havia a dins era la mare del meu ex que M'ODIAVA. Va ser molt traumàtica la cara amb què em va mirar.

4.

Un dels primers cops que vaig tenir la regla em feia cosa dir-li a me mare que m'havia tacat les calces. Les vaig guardar en una bossa per tal de tirar-les a la brossa el dia següent. Doncs la meva mare les va veure i m'ho va dir davant del meu pare, el meu germà i un amic que havia vingut a fer un treball!

5.

El dia de Carnestoltes el professor ens havia dit que podíem portar algun detall a classe, en broma. Les meves amigues i jo ens ho vam prendre en serio i vam decidir anar amb aquells pijames de cos sencers d'animals (panda, unicorn i conill). Tothom se'ns va quedar mirant perquè ningú més anava disfressat.

6.

**Teníem 14 anys i la gent encara ens ho recorda.
Un dia estava amb el meu crush anant cap a la parada del bus perquè vivim molt a prop l'un de l'altre. Total que pel camí vam començar a parlar sobre qui ens agradava i ell va descriure a la seva crush i jo al meu. Jo el vaig descriure a ell i ell a la meva millor amiga. Com que ens assemblem molt, em vaig pensar que era jo, així que li vaig dir: Ara que ens agraden que fem? I em diu: Com que ens agradem? Per poc em moro de la vergonya, sort que li vaig dir que era broma...**

7.

Va ser a principis d'any. Havíem de fer un monòleg, llavors sense jo saber-ho em van presentar a un concurs i vaig haver d'anar a la final del dotze millors d'Espanya. Total que quan vaig fer el monòleg em vaig quedar en blanc i se'm va bloquejar la memòria totalment, vaig fer el puto ridícul.

Cargando...